

การสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
Development of Self-Management Skills Measurement Model for Mathayomsuksa
Students, Nakhonsawan Primary Education Service Area Office 3

เอกวัฒน์ จันทรวงศ์* และนันทิมา นาคาพงศ์ อัสวรักษ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Ekkawat Jantarawong* and Nanthima Nakaphong Asvaraksha
Faculty of Education, Naresuan University

Received: May 7, 2024

Revised: June 7, 2024

Accepted: June 10, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยประเภทเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และเชิงโครงสร้าง การตรวจสอบอำนาจจำแนก และความเที่ยง และ 2) สร้างเกณฑ์ปกติของทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สพป. นว. เขต เขต 3 จำนวน 590 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปอร์เซ็นไทล์ คะแนนมาตรฐานที่แบบแจกแจงปกติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม Mplus ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบวัดเชิงพฤติกรรมประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 36 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.79 มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.938 มีความตรงเชิงโครงสร้าง ($\chi^2 = 476.602$ df = 472 p-value = 0.4321 CFI = 0.998 TLI = 0.997 RMSEA = 0.009 และ SRMR = 0.064) 2) เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นสำหรับประเมินทักษะ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับสูงมาก เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 164 คะแนนขึ้นไป ($\geq T_{68}$), ระดับสูง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 139-163 คะแนน ($T_{56}-T_{67}$) ระดับปานกลาง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 118-138 คะแนน ($T_{44}-T_{55}$) ระดับต่ำ เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 100-117 คะแนน ($T_{32}-T_{43}$) และระดับต่ำมาก เมื่อมีคะแนนน้อยกว่า 99 คะแนน ($< T_{31}$)

คำสำคัญ: แบบวัดทักษะการจัดการตนเอง เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น ทักษะการจัดการตนเอง

Abstract

This research was a quantitative study with the following objectives: 1) To develop a self-management skill measurement scale for Mathayomsuksa students, which included the examination of content and construct validity, discrimination power, and reliability; and 2) To develop normative criteria for self-management skills of Mathayomsuksa students. The sample group consisted of 590

*เอกวัฒน์ จันทรวงศ์ (Corresponding Author)

e-mail: hanebore@gmail.com

Mathayomsuksa students from the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office 3, selected through multi-stage sampling. The instrument used was the self-management skill measurement scale for Mathayomsuksa students. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, percentiles, normalized T-scores, correlation coefficients, and confirmatory factor analysis by using the Mplus program. The research findings were as follows: 1. The 36-item behavioral rating scale, with 5 levels of estimation, had an Item-Objective Congruence (IOC) ranging from 0.67 to 1.00, discrimination power ranging from 0.33 to 0.79, and reliability of 0.938. The construct validity was supported by the following fit indices: Chi-square = 476.602, df = 472, p-value = 0.4321, CFI = 0.998, TLI = 0.997, RMSEA = 0.009, and SRMR = 0.064. 2. The local normative criteria for assessing self-management skills were divided into 5 levels : Very high: 164 points and above ($\geq T68$), High: 139-163 points ($T56-T67$), Medium: 118-138 points ($T44-T55$), Low: 100-117 points ($T32-T43$) and Very low: below 99 points ($< T31$)

Keywords: Self-management Skills Measurement, Local Norms, Self-management

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 ซึ่งขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ดังนั้นการศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อก้าวเข้าสู่ "การศึกษา 4.0" อย่างเป็นรูปธรรมด้วยเช่นกัน การศึกษาในยุคนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงการให้ความรู้กับคนหรือผู้เรียนเท่านั้น หากแต่เป็นการเตรียมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ กล่าวคือในการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตาม นอกจากความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับแล้ว ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตไปด้วย และการจะก้าวเข้าสู่ยุคดังกล่าวในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเราจึงควรจะต้องส่งเสริมทักษะแห่งอนาคตให้กับผู้เรียนควบคู่ไปด้วย เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมในอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรง ซับซ้อน พลิกผัน และเต็มไปด้วยสิ่งเร้าต่าง ๆ บุคคลที่มีความยับยั้งชั่งใจมีความสามารถในการควบคุม กำกับตนเองได้ ก็จะกลายเป็นเหยื่อของสถานการณ์ต่าง ๆ บุคคลที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ง่ายก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี แม้ว่าสถานการณ์ในชีวิตจะพลิกผันไป บุคคลที่สามารถคิดวิเคราะห์ได้ดี มีความอดทน มุ่งมั่น พากเพียร ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้ จากหนังสือเรื่อง พฤติกรรมองค์การ: หลักการบริหารตนเอง (Organizational Behavior: Principle of Self-Management) โดย Edward, J.; O'Keefe, & Donna, Berger (1999) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน การประกอบอาชีพ และเรื่องอื่น ๆ จำเป็นต้องจัดการกับความรู้สึก การกระทำ และความคิดให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งนักเรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการตนเอง เพราะความสามารถในการจัดการตนเองจะทำให้เกิดผลดีต่อนักเรียน คือ พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถบริหารจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถปรับปรุงแรงจูงใจและนิสัย สามารถสื่อสารและมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น มีความเป็นอิสระ และมีความรู้สึกหรือเจตคติเชิงบวก ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทักษะการจัดการตนเอง เป็นทักษะความสามารถหรือคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 ที่ระบุว่าสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการจัดการศึกษาที่ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา

จากรายงานจับทิศทางสุขภาพคนไทย ปี 2566 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) พบข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) ว่า ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยครั้งแรกในปี 2556 ตอนนั้นคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเพียงวันละ 4 ชั่วโมง 36 นาที เมื่อเวลาผ่านไป 10 ปี ปัจจุบันคนไทย

ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 7 ชั่วโมง 4 นาทีต่อวัน ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นมาก โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดถึง 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน รองมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ สำหรับผลสำรวจในด้านรสนิยมประชากรพบว่า Gen Y (เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2524–2544) ครองแชมป์การใช้ อินเทอร์เน็ตมากที่สุด อยู่ที่ 8 ชั่วโมง 55 นาทีต่อวัน รองลงมาคือ Gen Z (เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2545–2555) ใช้อินเทอร์เน็ต อยู่ที่ 8 ชั่วโมง 24 นาทีต่อวัน ส่วน Gen X (เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508–2523) อยู่ที่ 5 ชั่วโมง 52 นาทีต่อวัน และรุ่นเบบี้บูมขึ้นไป (เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489–2507) ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 3 ชั่วโมง 21 นาที โดยนิยมใช้โทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้เด็กวัยรุ่น (Gen Y และ Gen Z) พกพาไปทุกที่ แทบทุกเวลาไม่เว้นแม้แต่ในห้องเรียน เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีในปัจจุบันเอื้อประโยชน์ต่อการให้เด็กนำไปใช้เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ได้ง่ายขึ้น แต่ปรากฏว่ามีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะใช้ประโยชน์ในสิ่งนี้ เห็นได้ชัดว่านักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป ไม่ตั้งใจเรียน บางรายติดแชทตลอดเวลา ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2565) พบว่า ในระดับประเทศ ทุกรายวิชามีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งในระดับจังหวัดค่าเฉลี่ยก็ใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะช่วยพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ผ่านการพัฒนาตัวแปรทักษะการจัดการตนเองที่ผู้วิจัยเห็นว่า มีผลต่อการศึกษานักเรียน เพราะจากผลการวิจัยของ Gerhardt (2006) ได้ทำวิจัยเรื่อง การฝึกอบรมการจัดการตนเองด้านการศึกษา ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ได้รับการฝึกให้ด้านการจัดการตนเองจะรู้จักการบริหารจัดการเวลาและสภาพแวดล้อม มีการตั้งเป้าหมายและกำกับตนเอง ทำให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการทำงาน ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้น รวมถึงการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพและเรื่องส่วนตัว ทั้งในระยะสั้น และส่งต่อไปยังผลลัพธ์ด้านคุณภาพชีวิตในระยะยาว ส่วนอดุล นาเคโร (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการตนเองโดยใช้กิจกรรมแนะแนว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อีกทั้งสุริย์รัตน์ แก้วคำใส (2554) ได้เขียนบทความ เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันย่นพหุระดับความสามารถในการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดยโสธรและศรีสะเกษ: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ และอาธิชา ศิริอามาตย์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการตนเองในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 แต่ยังไม่มีการสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเฉพาะเจาะจง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาและทำการสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเอง เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทักษะที่จัดระดับทักษะการจัดการตนเองสามารถให้รายละเอียดข้อมูลค่อนข้างมาก เพราะนอกจากจะวัดว่านักเรียนทำอะไรได้ไม่ได้แล้ว ยังบอกระดับทักษะการจัดการตนเองผ่านเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นอีกด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

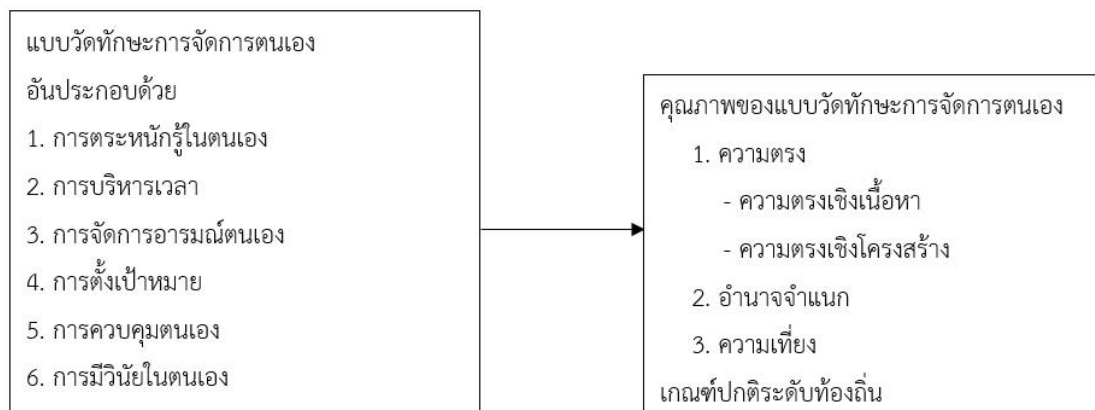
1. เพื่อสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นของทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบวัดทักษะการจัดการตนเองเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยมีหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการจัดการตนเอง ได้แก่ ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของทักษะการจัดการตนเอง

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแบบวัดทักษะการจัดการตนเอง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดการหาคุณภาพของเครื่องมือ และการพัฒนาเกณฑ์ปกติ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ส่วนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียด ดังนี้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วส่งหนังสือของความอนุเคราะห์ แบบประเมิน พร้อมเครื่องมือวิจัยฉบับจริงให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ประมาณ 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการกับข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 จากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ส่วนที่ 2 การทดลองคุณภาพแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกและความเที่ยง

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 1,970 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนจากอำเภอต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 120 คน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010) ซึ่งกล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ งานวิจัยนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 120 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากสุ่มโรงเรียนโรงเรียนในแต่ละอำเภอในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต 3 (5 อำเภอ) อำเภอละ 1 โรงเรียน หลังจากนั้นสุ่มนักเรียนในแต่ละโรงเรียนละ 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผ่านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งหนังสือพร้อมแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแบบ ออนไลน์ไปโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ที่ มาแปลงค่า ผลคะแนนโดยให้ 1, 2, 3, 4 และ 5 คะแนน โดยให้ค่ามากที่สุด เท่ากับ 5 และน้อยที่สุด เท่ากับ 1 แล้วทำการวิเคราะห์ หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร Item Total Correlation ในการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการจัดการตนเอง พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.79 คัดเลือกข้อคำถาม โดยผู้วิจัยทำการพิจารณาข้อ คำถามในแต่ละตัวบ่งชี้ที่มีค่าอำนาจจำแนก มากกว่า 0.20 ไว้ทั้งหมด 36 ข้อ นำข้อคำถามที่คัดเลือกไว้มาทำการ วิเคราะห์ความเที่ยง โดยใช้สูตรวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน จากค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.938

ส่วนที่ 3 การทดลองคุณภาพ แบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงโครงสร้าง มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 1,970 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนจากอำเภอต่างๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 120 คน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010) ซึ่งกล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกต ได้ งานวิจัยนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 120 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากสุ่มโรงเรียนโรงเรียนในแต่ละอำเภอในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 (5 อำเภอ) อำเภอละ 1 โรงเรียน หลังจากนั้นสุ่มนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ๆ ละ 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ผ่านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก ตรวจสอบค่าความเที่ยง และทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งหนังสือพร้อมแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแบบ ออนไลน์ไปโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 มาแปลง ค่าผลคะแนนโดยให้ 1, 2, 3, 4 และ 5 คะแนน โดยให้ค่ามากที่สุด เท่ากับ 5 และน้อยที่สุด เท่ากับ 1 แล้วทำการ วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม Mplus ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 1,970 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนจากอำเภอต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 350 คนโดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากสุ่ม โรงเรียนโรงเรียนในแต่ละอำเภอในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต 3 (5 อำเภอ) อำเภอละ 1-2 โรงเรียน เนื่องจากจำนวนนักเรียนเพียงโรงเรียนเดียวอาจไม่เพียงพอ หลังจากนั้นสุ่มนักเรียนในแต่ละ โรงเรียนตามอำเภอต่างๆ ให้ได้อำเภอละ 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ผ่านการ ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอนหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการประสานงาน และส่งแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแจ้งรายละเอียดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากการทำแบบวัด โดยระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาเกณฑ์ปกติเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล เรียงลำดับคะแนนทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากคะแนนมากไปหาน้อย คำนวณหาค่าความถี่ ความถี่สะสม และนำความถี่สะสมของบรรทัดที่อยู่ต่ำกว่า 1 บรรทัดบวกกับครึ่งหนึ่งของค่าความถี่ของคะแนนในบรรทัดนั้น เพื่อใช้ในการหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์นำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับตารางเทียบตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นคะแนนที่ปกติ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เทียบตารางแปลผลคะแนนที่ (จรัญ ชันศิริ 2564) แบ่งเกณฑ์การแปลผลทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีลักษณะเป็นแบบวัดเชิงพฤติกรรมประมาณค่า 5 ระดับ ให้ครอบคลุมนิยามศัพท์ ดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของตัวแปรและตัวบ่งชี้ของทักษะการจัดการตนเอง

ตัวแปร / ตัวบ่งชี้	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
ทักษะการจัดการตนเอง	ทักษะของนักเรียนที่เริ่มต้นจากการตระหนักรู้ในตนเอง ยอมรับตนเอง รู้จักการบริหารเวลาในการใช้ชีวิตประจำวัน มีการจัดการอารมณ์ตนเองให้อยู่ในสภาพปกติ ตั้งเป้าหมายในชีวิต ควบคุมตนเองได้ดี สามารถเผชิญหน้ากับแรงกระตุ้นหรือสิ่งล่อใจ และมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม ส่งผลให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสังคม
การตระหนักรู้ในตนเอง	การรับรู้ถึงความจริงของตนเองเกี่ยวกับจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ระดับความสามารถของตนเอง ความถนัด ความสนใจ การยอมรับตนเอง และความภาคภูมิใจในผลงานตนเอง
การบริหารเวลา	ความสามารถในการวางแผน จัดลำดับความสำคัญในกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ จัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมได้อย่างสมดุล ทั้งการทำงาน การเล่น การพักผ่อน และทำงานเสร็จตามกำหนดเวลา
การจัดการอารมณ์ตนเอง	การรับรู้และรู้เท่าทันอารมณ์ความรู้สึก ความคิด และความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง เข้าใจสาเหตุและสามารถจัดการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกให้อยู่ในสภาพปกติ มีความอดทนอดกลั้น ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แสดงออกได้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีจิตใจหนักแน่นมั่นคง และมีวิธีการคลายเครียดที่เหมาะสม
การตั้งเป้าหมาย	การกำหนดสิ่งที่เราต้องการจะได้มา หรือความต้องการที่มีความชัดเจน มีการวางแผนและการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมสู่การลงมือทำและปฏิบัติตามความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ โดยคิดหาวิธีการในการบรรลุเป้าหมายด้วยตนเอง พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจในสิ่งที่อยากทำให้เต็มที่

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร / ตัวบ่งชี้	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ
การควบคุมตนเอง	การควบคุมความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของตนเองเมื่อเผชิญหน้ากับแรงกระตุ้นหรือสิ่งล่อใจ โดยสามารถตัดสินใจและเลือกประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมกับบุคคลรอบข้าง ตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น ตลอดจนการสำรวจปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไขจนประสบความสำเร็จ
การมีวินัยในตนเอง	การแสดงออกถึงความมุ่งมั่น อดทน เพียรพยายาม การปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม การกระทำการที่เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการยับยั้งการกระทำที่ไม่เหมาะสมด้วย

ซึ่งในการกำหนดข้อคำถามผู้วิจัยได้เลือกใช้ที่พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมของตนเองมากที่สุด จำนวน 39 ข้อ

ตารางที่ 2 ตัวอย่างข้อคำถามวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1. การตระหนักรู้ในตนเอง					
1) นักเรียนมีความโดดเด่นในสิ่งที่ตนสนใจเป็นพิเศษ					
2) นักเรียนมีพฤติกรรมที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง					
3) นักเรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญในเรื่องที่ตนเองสนใจ					

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผ่านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 36 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ต่ำกว่า 0.50

ส่วนที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.79 แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกเป็นไปตามเกณฑ์ เหมาะสมต่อการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การคำนวณหาความเที่ยงโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.938

ส่วนที่ 5 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล ประกอบด้วยค่าสถิติ ไค-สแควร์ เท่ากับ 476.602, ค่า df = 472, ค่า p-value เท่ากับ 0.4321 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าดัชนี CFI เท่ากับ 0.998, ค่าดัชนี TLI เท่ากับ 0.997 และค่าดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.009

ตอนที่ 2 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 67 ถึง 180 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 129.66 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 19.05 มีช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ อยู่ระหว่าง 0.14 ถึง 99.71 มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 20 ถึง 78 ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การแปลผลทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ 5 ระดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการวัดระดับทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	คะแนนดิบ (Raw Score)	คะแนนมาตรฐานที่ (Normalized T-Score)	ระดับทักษะการจัดการตนเอง
เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น	164 คะแนนขึ้นไป	T_{68} ขึ้นไป	สูงมาก
	139 - 163 คะแนน	$T_{56} - T_{67}$	สูง
	118 - 138 คะแนน	$T_{44} - T_{55}$	ปานกลาง
	100 - 117 คะแนน	$T_{32} - T_{43}$	ต่ำ
	น้อยกว่า 99 คะแนน	น้อยกว่า T_{31}	ต่ำมาก

อภิปรายผล

1. ผลการสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 จากผลการสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การสร้างแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีลักษณะเป็นแบบวัดเชิงพฤติกรรมประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งในการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมนิยามศัพท์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ที่พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมของตนเองมากที่สุด จำนวน 39 ข้อ สอดคล้องกับ (เอนก พ. อนุกุลบุตร, 2548 อ้างถึงใน ศิริพร สังกรแก้ว, 2564) ที่กล่าวว่า มาตรฐานค่าแบบตัวเลขเป็นมาตรวัดอันดับคุณภาพที่ใช้ตัวเลขบอกขั้นของคุณภาพ เช่น ความรู้สึก เจตคติของบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ที่ต้องการจัดอันดับ อาจแบ่งเป็น 3, 5, 7, 9 อันดับ แต่ไม่ควรมากอันดับเกินไปเพราะยากแก่การวินิจฉัยและควรมีอันดับเป็นจำนวนคู่ ซึ่งในการตอบข้อคำถามแบบประมาณค่า นักเรียนสามารถเลือกตอบได้อย่างอิสระและตรงตามระดับพฤติกรรมของตนเอง

1.2 จากผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการกับข้อคำถาม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 36 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ต่ำกว่า 0.50 ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติสุตา ศรีสุข (2552) ที่กล่าวว่า การสร้างเครื่องมือต้องสามารถวัดได้ตรงและครบถ้วนในสิ่งที่ต้องการศึกษาหรือตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2547 อ้างถึงใน ศิริพร สังกรแก้ว, 2564) ที่กล่าวว่า ถ้าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามวัดได้ครอบคลุมตรงตามสิ่งที่ต้องการวัด

1.3 จากผลการตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.79 แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกเป็นไปตามเกณฑ์ เหมาะสมต่อการนำไปใช้ สอดคล้องกับ เกียรติสุตา ศรีสุข (2552) ที่กล่าวว่า เครื่องมือที่สามารถจำแนกได้ระหว่างกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อน หรือจำแนกระหว่างกลุ่มที่มีเจตคติสูงกับต่ำได้ ค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าอยู่ระหว่าง +1.00 ถึง -1.00 โดยเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .2 ขึ้นไป

1.4 จากผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ 0.938 แสดงว่า แบบวัดนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ (Nunnally, 1978 อ้างถึงใน วุฒิชชาติ สุนทรสมัย และเกศริน อิมเล็ก, 2550) มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยค่ายอมรับได้ควรจะมีค่าไม่ต่ำกว่า .70

1.5 จากผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม Mplus พบว่า ประกอบด้วยค่าสถิติ ไค-สแควร์ เท่ากับ 476.602, ค่า $df = 472$, ค่า p -value เท่ากับ 0.4321 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยัง พบว่า ค่าดัชนี CFI เท่ากับ 0.998, ค่าดัชนี TLI เท่ากับ 0.997 และค่าดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.009 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้อง และเมื่อพิจารณาว่าน้ำหนักองค์ประกอบ ของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.347 ถึง 0.853 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบ นั่นคือ โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความตรงเชิงโครงสร้าง สอดคล้องกับ (Kline, 2010) ที่กล่าวว่า ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) หรือค่า CFI ใช้เปรียบเทียบโมเดลเชิงสมมุติฐานว่ามีความสอดคล้องสูงกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ดังนั้น หากค่า CFI หากมีค่ามากกว่า 0.95 ขึ้นไป ถือว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และหากค่า CFI มีค่ามากกว่า 0.90 ขึ้นไป ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งแสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับยุทธ ไกรวรรณ (2550) ที่กล่าวว่า น้ำหนักองค์ประกอบ เป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบ ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.3 ตัวแปรใดมีน้ำหนักในองค์ประกอบใดมาก ควรจะจัดตัวแปรนี้เข้ากับองค์ประกอบนั้น

2. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) ของแบบวัดทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จากผลการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นในครั้งนี้ สามารถแบ่งเกณฑ์การแปลผลทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ 5 ระดับ โดยเทียบกับเกณฑ์การแปลผลคะแนนที่ปกติ (ชวาล แพรัตกุล, 2520 อ้างถึงใน ศิริพร สังกรแก้ว, 2564) เพื่อจัดระดับทักษะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแบ่งออกเป็นทักษะการจัดการตนเองระดับสูงมาก เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 164 คะแนนขึ้นไป ($\geq T68$), ทักษะการจัดการตนเองระดับสูงมาก เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 139-163 คะแนน (T56-T67) ทักษะการจัดการตนเองระดับสูง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 118-138 คะแนน (T54-T55) ทักษะการจัดการตนเองระดับปานกลาง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 100-117 คะแนน (T32-T43) ทักษะการจัดการตนเองระดับต่ำ และทักษะการจัดการตนเองระดับต่ำมาก เมื่อมีคะแนนน้อยกว่า 99 คะแนน ($< T31$) สอดคล้องกับ ศิริพร สังกรแก้ว, 2564 ที่ทำการศึกษา เรื่อง พัฒนาแบบวัดสมรรถนะสากลของนิสิตครูสร้างเกณฑ์ปกติ โดยแบ่ง แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ สมรรถนะสากลระดับสูงมาก เมื่อมีคะแนน ตั้งแต่ 83 คะแนนขึ้นไป ($\geq T65$) สมรรถนะสากลระดับสูง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 72-82 คะแนน (T55-T64) สมรรถนะสากลระดับปานกลาง เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 61-71 คะแนน (T45-T54) สมรรถนะสากลระดับต่ำ เมื่อมีคะแนนตั้งแต่ 50-60 คะแนน (T35-T44) และสมรรถนะสากลระดับต่ำมาก เมื่อมีคะแนนน้อยกว่า 50 คะแนน ($< T35$) และสอดคล้องกับ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 อ้างถึงใน ศิริพร สังกรแก้ว, 2564) ที่กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดีของประชากรต้องมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากร ไม่อย่างนั้นแล้วเกณฑ์ปกติเชื่อมั่นไม่ได้ และสอดคล้องกับศิริพร สังกรแก้ว, 2564 ที่ทำการศึกษา เรื่องพัฒนาแบบวัดสมรรถนะสากลของนิสิตครูกลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัยปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวนเป็นตัวแทนของนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 คณะศึกษาศาสตร์หรือคณะครุศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตภาคเหนือของประเทศไทย จำนวน 23,015 คน จาก 14 มหาวิทยาลัยได้ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 590 คน ซึ่งสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,970 คนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์

ใช้แบบวัดแบบวัดทักษะการจัดการตนเองมีลักษณะเป็นแบบวัดเชิงพฤติกรรมประมาณค่า 5 ระดับ หากครูหรือบุคลากรทางการศึกษาต้องการนำแบบวัดไปใช้วัดระดับแบบวัดทักษะการจัดการตนเอง ควรศึกษาคู่มือการใช้แบบวัด ลักษณะของข้อคำถาม เกณฑ์การตรวจให้คะแนน และเกณฑ์ในการแปลความหมายของช่วงคะแนนให้เข้าใจ เพื่อแปลผลระดับคะแนนแบบวัดทักษะการจัดการตนเองได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

หากนำแบบวัดในครั้งนี้ไปประเมินระดับทักษะการจัดการตนเองแล้ว พบว่า ทักษะการจัดการตนเองอยู่ในระดับต่ำ ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการจัดการตนเองของนักเรียน และนำตัวบ่งชี้ที่ส่งผลกระทบพัฒนาทักษะการจัดการตนเองที่มีความจำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัย**. เชียงใหม่: ครองช่าง.

จรรย์ ชันศิริ. (2564). **การพัฒนาแบบวัดความสามารถคิดบริหารจัดการตนสำหรับนักศึกษาพยาบาล**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2550). **การสร้างเครื่องมือวิจัย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

วุฒิชชาติ สุนทรสมัย และเกศริน อิมเล็ก. (2550). **การศึกษาคุณภาพการบริการที่พักรวมแบบโฮมสเตย์ของภาคตะวันออก: การพัฒนาศักยภาพความเข้มแข็ง ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประกอบธุรกิจด้านท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ศิริพร สังกรแก้ว. (2564). **การพัฒนาแบบวัดสมรรถนะสากลของนิสิตครู**. วารสารครูบุปผา, 9(1), 81 -95.

สุริย์รัตน์ แก้วคำใส. (2554). **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนพหุระดับความสามารถในการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดยโสธรและศรีสะเกษ: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ**. วารสารการวัดผลการศึกษา, 18(2), 219–223.

อดุล นาคะโร. (2551). **การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการตนเองโดยใช้กิจกรรมแนะแนว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาธิชา ศิริอามาตย์. (2561). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการตนเองในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

References

Edward, J. O'Keefe, & Donna, S. Berger. (1999). **Organizational Behavior: Principle of Self-Management**. London: University of London.

Gerhardt MW. (2006). **Individual Self-management Training in Management Education. Self-management Tutorials**. Miami University: Oxford, Ohio.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate Data Analysis: A Global Perspective** (7th ed.). New Jersey: Pearson Education Inc.

Kline, R.B. (2010) **Principles and Practice of Structural Equation Modeling**. The Guilford Press, New York.

คณะผู้เขียน

เอกวัฒน์ จันทรวงศ์

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
โรงเรียนบ้านหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
91/4 หมู่ 10 ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ 60110
e-mail: hanebore@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิมา นาคาพงศ์ อัครรักษ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
99 หมู่ที่ 9 ถนน พิษณุโลก-นครสวรรค์ ตำบล ท่าโพธิ์ อำเภอเมืองพิษณุโลก พิษณุโลก 65000
e-mail: Nanthiman@nu.ac.th

